

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Filipem Skřivanem ve věci

žalobce: **R. I., nar. X**, st. příslušnost X
t. č. X

proti
žalované: **Policie ČR, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje**
sídlem Kounicova 24, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 7. 2022, č. j. KRPB-146340-24/ČJ-2022-060027-SVZ,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaná napadeným rozhodnutím zajistila žalobce dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), za účelem správního vyhoštění na 90 dnů od okamžiku omezení osobní svobody, tj. od 6. 7. 2022 do 3. 10. 2022.

II. Obsah žaloby

2. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce žalobu. Namítá, že pokud byla prvotní doba zajištění stanovena na 90 dnů, měla žalovaná konkrétně uvést, jaké dílčí kroky bude třeba učinit během těchto 90 dnů, a především jaká je jejich časová náročnost dle zkušeností žalované. Žalobce odkazuje na rozsudek krajského soudu ze dne 13. 8. 2021, č. j. 41 A 21/2021 – 32, podle kterého lze požadovat, aby správní orgán kvalifikovaně upřesnil svůj odhad, jak dlouho zabere provedení každého ze specifikovaných úkonů. Správní orgán musí posuzovat tyto otázky přísně individuálně, nikoliv paušálním odhadem.
3. Žalovaná však uvedla pouze obecné kroky, kterou jsou stanoveny dle zákona o pobytu cizinců. Povinností žalované však bylo nejen specifikovat jednotlivé úkony nutné k realizaci správního vyhoštění, nýbrž také upřesnit v odůvodnění časový odhad jejich trvání dle zkušeností se správním vyhoštěním do Bangladéše. Pokud žalovaná tento odhad učinit nedokáže, je namístě z opatrnosti stanovit kratší dobu zajištění. Žalobce proto navrhuje, aby krajský soud napadené rozhodnutí žalované zrušil.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná ve svém vyjádření uvádí, že se dobou trvání zajištění důkladně zabývala. Uvedla jak výčet konkrétních úkonů, které bude nezbytné provést, tak odhad doby potřebné k jejich provedení na základě zkušeností z obdobných případů. Žalovaná nejprve detailně popsala postup při ověřování totožnosti a získání náhradního cestovního dokladu žalobce, který bude dle jejích zkušeností trvat nejméně 10 týdnů (70 dnů). K tomu je možné přistoupit až po 7 dnech, neboť v této době měl žalobce možnost požádat o mezinárodní ochranu a není možné činit žádné kroky v souvislosti s jeho navracením. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že zbývající část doby zajištění je určena pro zabezpečení cesty do Bangladéše, tj. obstarání letenky, průvoz přes jiné členské státy EU a zajištění policejní eskorty. Žalovaná proto navrhuje, aby krajský soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

5. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
6. Žaloba **není** důvodná.
7. Podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců je policie oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění, *pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.*
8. Podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců *policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění.*
9. V nynější věci žalobce nezpochybňuje splnění podmínek pro zajištění dle daných ustanovení zákona o pobytu cizinců. Žalobce přicestoval do České republiky bez platného cestovního dokladu a oprávnění k pobytu v nákladním automobilu, cílem jeho cesty je Francie. V žalobě namítá výhradně nedostatky odůvodnění napadeného rozhodnutí ve vztahu ke stanovení doby trvání zajištění.

10. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že k přiměřenosti doby zajištění ve vztahu k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění je správní orgán v odůvodnění stanovené doby zajištění povinen uvést, *„jaké všechny úkony bude pravděpodobně nezbytné provést k přípravě realizace správního vyhoštění konkrétní osoby. Dále lze nepochybně požadovat, aby správní orgán kvalifikovaně na základě svých zkušeností upřesnil v odůvodnění rozhodnutí svůj odhad, jak dlouho zabere provedení každého ze specifikovaných úkonů (např. obvyklá doba komunikace se zastupitelským úřadem země původu cizince, doba potřebná pro poskytnutí právní pomoci ze strany země původu). Správní orgán musí posuzovat uvedené otázky přísně individuálně, nikoliv paušálním odhadem“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2011 č. j. 1 As 93/2011 – 79).
11. Jak uvedl zdejší soud v žalobcem odkazovaném rozsudku ze dne 13. 8. 2021, č. j. 41 A 21/2021 – 32, soud musí mít možnost přezkoumat, zda stanovení konkrétní doby trvání omezení svobody odpovídá individuálním okolnostem případu a zda nebylo svévolné. Současně platí, že čím delší je stanovená doba zajištění, tím intenzivnější je omezení základního práva na osobní svobodu a tím pečlivější musí být i zdůvodnění doby zajištění. Může nastat situace, v níž je časový odhad jednotlivých úkonů objektivně nemožný; v takovém případě by nemělo smysl trvat na časovém odhadu, který by neměl reálnou oporu. Pak je ovšem namístě z opatrnosti stanovit kratší dobu zajištění. Tím žalovaná umožní cizinci realizovat soudní přezkum v kratších intervalech. A následně soudu umožní ověřit, zda během této doby v řízení postupuje s náležitou pečlivostí, aktivně, svědomitě, a bez zbytečných průtahů, a zda zajištění cizince směřuje k jeho primárnímu cíli (srov. také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2020, č. j. 1 Azs 143/2020 – 48).
12. V odkazovaném rozsudku krajský soud dále uvedl, že požadavek na specifikaci budoucích kroků, které mají vést k dosažení účelu zajištění, jakož i jejich časové vymezení ve vztahu k době trvání zajištění, nelze vykládat tak, že by absence časového odhadu provedení každého ze specifikovaných úkonů žalované při stanovení délky zajištění automaticky vedla k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Vždy je třeba přihlížet ke specifickým okolnostem každého jednotlivého případu. Jako určité nezbytné minimum v případě rozhodnutí o zajištění za účelem správního vyhoštění v případě cizinců bez cestovního dokladu v případě stanovení delší doby zajištění je však zásadně třeba jednotlivě odhadnout alespoň dobu potřebnou k ověření totožnosti cizince včetně vyřízení náhradního cestovního dokladu na základě odpovídajících zkušeností žalované s konkrétní zemí, a dále dobu obvykle nezbytnou k zabezpečení přepravních dokladů a realizaci přepravy do země původu (srov. v tomto přiměřeně rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 3. 2016, č. j. 10 Azs 18/2016 – 26, nebo ze dne 30. 5. 2019, č. j. 4 Azs 255/2017 – 61).
13. Ke stanovení doby zajištění žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že nejprve musí dojít k ověření totožnosti cizince, které může započít nejdříve po 7 dnech, v nichž je cizinec oprávněn požádat o mezinárodní ochranu, a nelze činit žádné úkony směrem k velvyslanectví Bangladéše. Za tímto účelem byl s žalobcem sepsán formulář vyžadovaný zastupitelským úřadem Bangladéše, který bude zaslán Ředitelství služby cizinecké police, které provede u zastupitelského úřadu dožádání včetně všech potřebných podkladů pro ověření totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu. Poté žalovaná

vyčká reakce zastupitelského úřadu. Doba trvání tohoto procesu je dle praktických zkušeností ředitelství přibližně 10 týdnů a více. Dále je třeba přihlídnout k době nutné pro zabezpečení přepravních dokladů, tj. obstarání letenky nebo vyjednání průvozu přes jiné státy Evropské unie. Letecké společnosti přitom požadují, aby byly o vyhošťovaném cizinci informovány minimálně s týdenním předstihem. Státy EU při vyhošťování cizinců spolupracují a organizují společné odlety, i zde je nutné komunikovat a zajistit policejní eskortu. Nezbytná je komunikace s domovským státem o převzetí cizince zpět. S ohledem na všechny tyto okolnosti zhodnotila žalovaná dobu zajištění v délce 90 dnů jako přiměřenou.

14. Dle krajského soudu je z tohoto odůvodnění jasně patrné, jaké konkrétní kroky bude žalovaná v procesu realizace účelu zajištění (tj. vyhoštění žalobce) činit. Tyto kroky jsou popsány poměrně podrobným způsobem včetně odkazu na zkušenosti žalované s konkrétním zastupitelským úřadem, např. odkazem na formulář, který vyžaduje pro ověření totožnosti právě zastupitelský úřad Bangladéše. Nejprve je třeba ověřit totožnost žalobce a zajistit vydání náhradního cestovního dokladu. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je uvedeno, že proces ověřování totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu dle praktických zkušeností žalované trvá přibližně 10 týdnů a více, tj. nejméně 70 dnů. Tento proces však může započít až poté, kdy uplyne doba 7 dnů, v níž je žalobce oprávněn požádat o mezinárodní ochranu. To je tedy celkem 77 dnů, jak uvádí i žalovaná ve svém vyjádření k žalobě.
15. Dále je třeba obstarat letenku (což je nutné minimálně s týdenním předstihem) nebo zajistit průvoz žalobce přes jiné státy Evropské unie, komunikovat s ostatními členskými státy v rámci spolupráce na realizaci případného společného odletu, zajistit policejní eskortu a komunikovat s domovským státem cizince o jeho převzetí zpět, což dle žalované je třeba činit taktéž v předstihu.
16. Krajský soud podotýká, že odůvodnění stanovené doby zajištění není co do požadavků judikatury perfektní – žalovaná by měla, jak již bylo řečeno shora, v rozhodnutí o zajištění výslovně uvést také odhadovanou dobu obvykle nezbytnou k zabezpečení přepravních dokladů a realizaci přepravy do země původu. Ta v napadeném rozhodnutí není souhrnně ani jednotlivě ke všem úkonům uvedena. Dle krajského soudu se však nejedná za nynějších skutkových okolností o vadu natolik intenzivní, aby vedla k závěru o nezákonnosti napadeného rozhodnutí.
17. Krajský soud přihlédl k tomu, že ze stanovené doby zajištění 90 dnů byla v napadeném rozhodnutí výslovně odůvodněna doba 77+ dnů (doba 7 dnů pro případnou žádost o mezinárodní ochranu, přibližně 70 a více dnů pro ověření totožnosti), a dále je v něm taktéž uvedeno, že zajistit letenku je nutné minimálně s týdenním předstihem. Odůvodněna je tudíž bez pochyb doba 84+ dní. Napadené rozhodnutí je zároveň stran úkonů v rámci realizace vyhoštění po obstarání cestovního dokladu odůvodněno poměrně podrobně. Je zřejmé, že zbývající doba v řádu nižších jednotek dnů je vyhrazena pro komunikaci s domovským státem žalobce ohledně jeho přijetí zpět, komunikaci jinými členskými státy stran průvozu žalobce nebo realizace společného odletu a dále k zajištění eskorty.

18. Krajský soud proto přes vytýkané nedostatky posoudil odůvodnění napadeného rozhodnutí jako dostačující. Dostatečnost odůvodnění stanovení doby zajištění hodnotí krajský soud ve své rozhodovací praxi individuálně s přihlédnutím zejména ke stanovené délce zajištění (čím je doba zajištění delší, tím musí být odůvodnění důkladnější), individualizaci odůvodnění (spíše ob stojí konkrétní zjištění ke konkrétní zemi a podrobný přehled budoucích úkonů než „typová“ odůvodnění a obecně shrnuté úkony), a tomu, do jaké míry odpovídá vymezená časová náročnost úkonů stanovené době zajištění (pakliže při toleranci nižších jednotek dnů odpovídá, ob stojí rozhodnutí spíše než v případě, kdy chybí odůvodnění doby 10 dnů a více). V nynější věci při zohlednění uvedených východisek dle krajského soudu žalovaná dostatečně konkrétně uvedla, jaké dílčí kroky bude třeba učinit v době zajištění a jaká je jejich časová náročnost, a toto odůvodnění odpovídá stanovené době zajištění. Uplatněné námitky proto shledal nedůvodnými.

V. Závěr a náklady řízení

19. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
20. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, procesně úspěšné žalované žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 16. srpna 2022

Mgr. Filip Skřivan, v. r.
samosoudce